

Ужасната картина въ тѣзи минути още по ужасна се представила, когато турцитѣ заградили Казанлъжкия пѣтъ. Тълпи народъ тичатъ насамъ-натамъ изъ улицитѣ, русси и опълченци не се виждатъ, градътъ обиколень отъ вседу и отъ нигдѣ исходъ нѣма, турци отъ всички страни стрѣлятъ, тукъ се прострѣлъ мжжъ, татъкъ се отърколила жена, другадѣ нѣколкоина пшккатъ, жени плачатъ, дѣца пищатъ, кучета лаятъ и виятъ, конѣ цвилятъ, говеда мукатъ, а пакъ пламъцитѣ на ужаса, ужасъ придаватъ. Щомъ изъ тълпата се впуснатъ нѣколкоина и влѣзатъ въ коя и да била по здрава кѣша, всички нахлували вжърѣ и се затварятъ, тѣй шото изъ пълнитѣ преди малко улици съ мжже, жени и дѣца, взели да се показватъ въоружени граждани турци и когото срещнатъ или застигнатъ, колятъ, убиватъ и българинъ вече на улицата не се показвалъ.

Акарджанскій кварталъ, като най-ближенъ до бойното поле и най-първо запалень, населението по отъ рано взело да бѣга и то се избавило съ исключение на около 4—500 д., които, ако и да имали възможность да избѣгатъ, не направили това, защото, види се, и тѣ сж мислили както Х. Димитра Х. Койчевъ, който казвалъ: „Защо да бѣгамъ? русски кракъ, гдѣто е стѣпиль, назадъ не се връща“.

Въ кѣщата на Х. Димитра имало до 50—60 д. селяни все приятели съ женитѣ и дѣцата си. Въ часа около 12, когато хората не намирали изъ улицата праздно мѣсто за да се промжкнатъ навънъ, Х. Димитръ съ своитѣ приятели яли, пили и се веселили. Нейчо Генчовъ отъ с. Ахиево, който носилъ съ колата си вода на рускитѣ войници въ сражението имъ съ турцитѣ при с. Муратли, като отстѣпили русситѣ къмъ града, оставилъ колата, завърналъ се при своитѣ въ кѣщата на брата си свещ. Ивана, обаче всички били избѣгали. Той се отбилъ въ кѣщата на Х. Димитра и съ влизанието си извикалъ: „бѣгайте, турцитѣ настѣпватъ и наскоро ще влезатъ въ града.“ Нъ Х. Димитръ като казалъ: „я недѣй плаши дѣцата, русски кракъ . . .“ Ненчо пилъ едно вино, излезлъ на вънъ, а тѣ заключили вратитѣ и продължавали приятелскитѣ си разговори. По едно врѣме, турскитѣ войници (манафи) почнали да крътятъ вратитѣ и селянитѣ взели мѣрки да се защищаватъ. Вратитѣ били искрѣтени, нъ всякой единъ който прескачалъ прага, тамо оставалъ. Коршумитѣ и отъ двѣтѣ страни като градъ лѣтели. Въ нѣколко минути вѣтрѣ, стѣнитѣ на кѣ-